Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 80 (7410) | СЕРАДА, 9 ВЕРАСНЯ | 1942 г.

ПРАЧЫТАЎ—ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

ПАРТЫЗАНАМ І ПАРТЫЗАНКАМ —

узмацніць партызанскую вайну ў тылу нямецкіх захопнікаў, разбураць сродкі сувязі і транспарта ворага, знішчаць штабы і тэхніку ворага, не шкадаваць патронаў супроць прыгнятальнікаў нашай радзімы!

(І. В. СТАЛІН).

БРАТЫ І СЁСТРЫ! СТАРЫЯ І ЮНАКІ!

ЗАБІВАЙЦЕ НЕМЦАЎ-ГАДАЎ УСЮДЫ! ДУШЫЦЕ ІХ НА КОЖНЫМ КРОКУ!

БЯЗЛІТАСНА ЗНІШЧАЦЬ НЯМЕЦКІХ БАНДЫТАЎ!

Нямецка-фашысцкія захопнікі навалакліся ў Беларусь, каб заняволіць наш народ. Яны ператварылі Беларусь у сваю калонію, ці, як яны афіцыяльна заяўляюць, у «перадкрай Нямеччыны».

Жылі мы свабодна. Улада ў нас была свая, самі былі сабе гаспадарамі. З'явіліся немцы — і на нашу шыю селі паліцэйскія, бургомістр, стараста, памешчык.

Жылі мы пры совецкай уладзе — дзеці нашы вучыліся ў школах, інстытутах. Навалакліся немцы — і ўсё зруйнавалі. Навучальныя ўстановы разбураны, спалены, ператвораны ў нямецкія канюшні.

Яшчэ нядаўна будаваліся нашы гарады, квітнелі калгасы. Наляцела армія сцярвятнікаў — і гарады нашы сталі руінамі, а прыгожыя, багатыя вёскі — папялішчамі.

Немцы, пасланыя крывавым Гітлерам, — лютыя нашы ворагі. З імі можна размаўляць толькі сілаю зброі. Адстаяць сваю свабоду, шчаслівае жыццё — значыць забіць, знішчыць немцаў — усіх, да апошняга. Выратаваць радзіму можна толькі барацьбой — жорсткай і бязлітаснай!

Браты і сёстры!

Цяжкае выпрабаванне выпала на нашу долю.

Немец ужо замучыў і расстраляў на Беларусі больш 700 тысяч бязвінных людзей. Гэта нашы браты, сёстры, родныя, блізкія. Адпомсціце за іх.

Беларус! За кожнага замучанага — забі немца. Забі, колькі можаш, — дзесяць, дваццаць. Бі кожнага немца, які трапіцца табе пад руку.

Не схіляй галавы, і немец цябе не здужае. Моцна бі і знішчай немцаў у горадзе і ў вёсцы. Хай яны цябе баяцца, а не ты іх. Хай яны дрыжаць і канаюць ад тваёй ярасці, ад тваёго гневу.

Нянавісць і помста — гэта граната, куля, вілы, тапор. Бі немцаў, чым можаш і дзе толькі можаш. Знішчыш аднаго немца, лаві і душы другога. Знішчай фашысцкіх пасобнікаў, прадажных іуд — яны не лепшыя за немцаў!

Ідзі ў партызаны! Чэсны совецкі грамадзянін не можа ў такі час сядзець, склаўшы рукі. Калі ён пасіўны, значыць ворагу лягчэй яго заняволіць. Калі ён лічыць— «мая хата з краю», значыць ён дапамагае ворагу-немцу. Ідзі ў партызанскі атрад, барані сваю радзіму, зямлю сваю, свабоду сваю, жыццё сям'і сваёй!

Забі немца — лютага ворага свайго! Задушы фашысцкую гадзіну — і на зямлі тваёй зноў будзе свабода і шчасце.

Ад малога да старога, усе — на барацьбу з немцамі!

Смерць нямецкім акупантам!

ГЕРАІЗМ МАЛАДОГА ПАТРЫЁТА

(ПІСЬМО З МІНСКАЙ ВОБЛАСЦІ).

Гестапаўцы лезлі са скуры вон, каб напасці на след Н-скага партызанскага атрада, захапіць яго знянацку. Аднак, нічога не дапамагала.

У лапы раз'юшаных гестапаўцаў трапіў храбры комсамолец Бараноўскі. Яму прапанавалі назваць месца, дзе знаходзяцца партызаны.

Комсамольцу ламалі рукі, ногі, рэзалі твар калючым дротам, але ён не вымавіў ні слова.

Гітлераўцы рашылі павесіць комсамольца. Раней, чым накінуць пятлю на шыю, каты адрэзалі Бараноўскаму вушы. Пацягнулі да шыбеніцы...

Сабраўшы апошнія сілы, увесь пабіты, акрываўлены, мужны патрыёт ускрыкнуў:

— Паміраю за радзіму, за Сталіна. А вам, людаедам-катам, на нашай зямлі не быць!

Так памёр малады патрыёт Бараноўскі. Да апошняй хвіліны ў яго грудзях білася вялікае сумленнае сэрца, сэрца непахіснага совецкага чалавека.

У ноч на 5 верасня нашы самалёты бамбардыравалі ваенныя аб'екты гарадоў Будапешт і Кенігсберг

У ноч на 5 верасня вялікая група нашых самалётаў у складаных метэаралагічных умовах бамбардыравала ваенныя і ваенна-прамысловыя аб'екты гарадоў Будапешт і Кенігсберг.

У выніку бамбардыроўкі ў г. Будапешце ўзнікла 33 ачагі пажара, з іх 9 вялікіх размераў, якія суправаджаліся ўзрывамі вялікай сілы.

У г. Кенігсбергу ўзнікла 24 ачагі пажара. Адзначана 5 узрываў вялікай сілы.

Усе нашы самалёты, акрамя аднаго, вярнуліся на свае базы.

У БАЦЬКІ МІНАЯ

У Міная-бацькі многа бору,
І лугі і поле навакола.
Хата крыта небам, з неба зоры
Льюць святло срабрыстае дадолу.

А сыноў, а дочак у Міная
Так багата, родныя, багата,
Што ад страху вораг замірае,
Як лісты пад ветрам, дрыжаць каты.

Як гукне, пакліча бацька сілу—
Замаўкае, слухае дуброва.
—Бараніце, хлопцы, край свой мілы!

—Чуем, бацька! Споўнім тваё слова.

Быў і я на бацькаўскім совеце,
І размову чуў яго з сынамі:
—Майце, хлопцы, цвёрда на увеце—

Вораг яшчэ дужы перад намі;
Вораг яшчэ шчэрыць злосна зубы.
Біце, хлопцы, ворага ў сэрца.
—Чуем, бацька! Будзе немцу згуба,

Псінаю загіне вораг смерцю.
—Веру слову. Будзьце ўсе здаровы.

Чуеце, гукае вас расплата?
—Чуем, бацька. Споўнім тваё слова.

Ноч. Далёка грымнула граната.
Крумкачам спажывай сталі каты.

АНТОН БЯЛЕВІЧ.

ПОСПЕХІ ДВУХ АТРАДАЎ

Партызанскія атрады пад камандаваннем таварышаў Г. і Г. забілі 800 немцаў, падарвалі на мінах 51 аўтамашыну з жывой сілай праціўніка, знішчылі 23 веласіпедыстаў, 45 паліцэйскіх і некалькі бургомістраў, спалілі склад з хлебам і забралі ў нямецкіх захопнікаў 34 кавалерыйскіх коні.

СЛАВА ГЕРОЯМ-ПАРТЫЗАНАМ!

АТРАД ДЗЯДЗЬКІ КОСЦІ ПУСЦІЎ ПАД АДКОС 12 ЭШАЛОНАЎ, ВЫВЕЎ СА СТРОЮ 116 ПАРАВОЗАЎ, УЗАРВАЎ 60 АЎТАМАШЫН.

За паўгода сваёй баявой дзейнасці мужныя партызаны атрада дзядзькі Косці, які дзейнічае на Аршаншчыне, вывелі са строю 116 паравозаў, пусцілі пад адкос 12 эшалонаў, узарвалі 60 аўтамашын і 15 матацыклаў, разграмілі 30 сельскіх і валасных управ.

Акрамя таго, байцы гэтага атрада са сваіх партызанскіх і снайперскіх засад знішчылі 1.800 фашыстаў.

На франтах Айчыннай вайны

На Заходнім фронце нашы войскі вялі наступальныя баі і занялі некалькі населеных пунктаў.

Байцы Н-скай часці знішчылі да 400 салдат і афіцэраў. Агнём артылерыі знішчана 4 нямецкіх танкі, 7 гармат і 4 мінамётных батарэі.

На другім участку Заходняга фронта танкісты Н-скай часці знішчылі 26 супроцьтанкавых гармат фашыстаў, 4 кулямёты, 8 супроцьтанкавых ружжаў і разбурылі 103 дзоты. Праціўнік страціў толькі забітымі да 700 салдат і афіцэраў.

★

Толькі за чатыры дні — з 2 па 5 верасня ўключна— пад Ленінградам нашы лётчыкі знішчылі ў паветраных баях і на зямлі 62 варожых самалёты і пашкодзілі 16 самалётаў.

★

Паўночна-заходней Сталінграда нашы войскі выбілі праціўніка з раду насялёных пунктаў. У ходзе гэтых баёў вораг панёс вялікія страты. Толькі ў насялёным пункце Г. нашы байцы знішчылі 6 нямецкіх танкаў, 2 бронемашыны, 2 артылерыйскіх батарэі і знішчылі звыш 350 гітлераўцаў. Захоплена 11 кулямётаў, 2 гарматы, 5 мінамётаў і склад з боеприпасамі.

На другім участку совецкія танкісты ўварваліся ў размяшчэнне праціўніка і знішчылі 7 танкаў, 8 супроцьтанкавых гармат, 23 аўтамашыны і да 200 нямецкіх салдат і афіцэраў.

★

За тыдзень — з 30 жніўня па 5 верасня — у паветраных баях, на аэрадромах і агнём зянітнай артылерыі совецкія лётчыкі знішчылі 460 нямецкіх самалётаў. Нашы страты за гэты-ж час — 256 самалётаў.

★

5 верасня тры групы нямецкіх самалётаў, агульнай колькасцю да 70 бамбардыроўшчыкаў, спрабавалі прарвацца да Масквы. Нашы знішчальнікі сустрэлі варожыя самалёты на дальніх подступах Масквы, рассеялі іх і прымусілі павярнуць назад. У паветраных баях збіта 11 нямецкіх бамбардыроўшчыкаў.

★

На адным з участкаў Калінінскага фронта нашы часці прасоўваюцца напярэд і за адзін дзень занялі тры ўмацаваных праціўнікам насялёных пункты. Ва ўпорных баях за гэтыя насялёныя пункты немцы страцілі забітымі і раненымі да 800 салдат і афіцэраў.

ЖАНЧЫНА! НЕМЕЦ—ТВОЙ ЗЛЕЙШЫ ВОРАГ
ЗНІШЧАЙ ФАШЫСЦКУЮ ПОСКУДЗЬ, ДАПАМАГАЙ ПАРТЫЗАНАМ!

НЯМЕЦКІЯ ВАРВАРЫ РАЗБУРЫЛІ І ЗНЯСЛАВІЛІ САМАЕ ДАРАГОЕ ДЛЯ СЭРЦА МАЦІ—СЯМ'Ю. АСІРАЦІЛІ ДЗЯЦЕЙ. ШЧАСЛІВЫХ МАЛАДЗІЦ ЗРАБІЛІ ЎДОВАМІ, А ДЗЯЎЧАТ—СВАІМІ ПАЛОННІЦАМІ, АХВЯРАМІ ПРЫТОНАЎ.

ВОСЬ ШТО РАСКАЗВАЮЦЬ БЕЛАРУСКІЯ ЖАНЧЫНЫ І ДЗЯЎЧАТЫ.

Вось як выглядае Сялянская вуліца ў г. Гомелі ў выніку гаспадарання нямецкіх акупантаў.

КРОЎ РОДНЫХ ДЗЯЦЕЙ КЛІЧА МЯНЕ ДА ПОМСТЫ

Добра і культурна жылі мы ў калгасе «Прамень». Але прышлі да нас нямецкія разбойнікі, і нічога ў нас не стала. Усё расхапалі, зжэрлі нямецкія сабакі.

Уварваліся ў маю хату аднойчы два немцы. Адразу пачалі шнырыць па сталах, у шафах, у куфрах. Убачыўшы на этажэрцы кнігі і прачытаўшы па літарах загаловак верхняга тома «Ленін», немцы прышлі ў ярасць:

— Комуніст! — закрычаў афіцэр.

Тут выступіла мая старэйшая дачка Галя і сказала спакойна:

— Ты не крычы, а разбярыся спачатку. У нас усе кнігі чытаюць. Я трактарыстка, а маці мая калгасная даярка.

— Комуністы!—зноў крычаў афіцэр.

— Комуністы! — не стрывала Галя.

Афіцэр выхапіў наган і стрэліў Галі ў грудзі. Яна пала мёртваю. Я кінулася на разбойніка з тапаром. Ён паспеў стрэліць і ў мяне, прастрэліў мне руку, і я выпусціла тапор. Далейшага не памятаю. Мяне білі і таптали ботамі. Каты думалі, што я няжывая, і кінулі каля парога. Апрытомнеўшы, я ўбачыла побач з сабою забітых дачку Галю і пяцігадовага сына Колю.

І зараз дзе-б я ні была, куды-б я ні ішла, — усюды бачу сваіх дзяцей, лужыны іх крыві. І гэта кроў цягне мае рукі да тапара, да зброі. Гэта кроў не дае мне супакою, яна гукае мяне.

— Забі немцаў!

Арына В.

НЕ ЗАБУДЗЕМ, НЕ ДАРУЕМ!

Палолі мы проса. Тут былі жанчыны, дзяўчаты, падлеткі. У той час, акурат, праязджаў нямецкі грузавік. Параўняўшыся з намі, грузавік спыніўся. Бачым, выходзіць нямецкі афіцэр, а за ім шофер і яшчэ два салдаты. Ідуць да нас. Мы ні жывыя, ні мёртвыя. Полем, не разгінаючыся, моўчкі. Абышоў афіцэр нас раз, другі і потым паказаў пальцам на мяне, на Зіну, Хрысціну і Вольку. Гэта ўсё дзяўчаты нашай вёскі П.

Усіх нас чацвярых забралі на грузавік. Прывезлі ў горад Бабруйск. Мы думалі, што нас на работу ў Германію адправяць. Потым высвятляецца, што мы астаемся ў Бабруйску, як-бы ў сталовай афіцыянткамі. Ну, думаем, адсюль можна вырвацца і дадому. Але дарэмна весяліліся. Нас усіх павалаклі ў публічны дом.

Аб тым, якія ганьбаванні, абразу, здзекі перажываюць тут беларускія дзяўчаты,—цяжка расказаць словамі. Агідна гаварыць і ўспамінаць пра гэты засценак брыдоты, распусты, п'янага разгулу. Большасць дзяўчат захварэлі рознымі венерычнымі хваробамі. Надзялілі іх гэтымі хваробамі фрыцы.

Нянавісць поўніць сэрца, нянавісць б'ецца ў жылах, нянавісць крычыць на ўвесь свет:

— Мы ім гэтага не забудзем, не даруем!

Валенціна Ф.

УЛАЖЫЛА СПАЦЬ НАВЕЧНА

Прывалокся ён да мяне п'яны. Гэта быў пажылы, з выцвіўшымі вусамі фрыц.

— Давай гарэлку, закуску!—патрабаваў бандыт. У гэты-ж міг мне прышла ў галаву думка, ад якой я адразу павесялела, стала больш рашучай.

— Добра, кажу, адну мінутку, будзе гарэлка. Немец разумеў па-руску і ў знак згодыківаў галавою. Я пабегла да суседкі Тэклі.

— Дай, — кажу,—літра.

— Ці не ён прыехаў?

Гэта яна пра майго мужа спытала, які ў Чырвонай Арміі. — Не, — кажу, — не ён. Да мяне прышоў у госці нямецкі ефрэйтар.

Тэкля разгневалася.

— А каб ты, кажа, апруцянела разам з ім. Смалой яго напаіць...

Калі-ж я расказала сваю думку, Тэкля таксама стала больш разважлівай.

Прынесла гарэлку.

— Будзем піць, гуляць,—кажу. —Сумна адной,—і выпіла першую чарку, каб паказаць дурню, што гарэлка не атручаная.

Нарэзаўся фрыц да сіняга дыму. Хацеў да мяне падыйсці, але адразу-ж паваліўся. Больш ён не падняўся. Я ўлажыла яго спаць навечна, улажыла абухам. І вось, думаю, калі кожная жанчына «пачастуе» гэтак бандыта, то на зямлі не застанецца ніводнага немца.

Алена Г.

ЗА КРОЎ РОДНЫХ—ГОРЫ НЯМЕЦКІХ ТРУПАЎ

На кватэры ў нас стаялі два нямецкія салдаты.

Аднаго разу немцам пашанцавала. Яны прывалаклі глёк самагонкі і збан смятаны.

Селі есці. Я ў той час акурат прасавала сукенкі. Меншы брат Міша, якому было тры гады, неяк падвярнуўся да стала і тузануў за абрус. І глёк, і збан упалі дадолу. Немец, выхапіўшы наган, застрэліў Мішу. Маці аслупянела і нейкі момант стаяла, як нямая. Потым гэтак-жа моўчкі выхапіла ў мяне гарачы прэс, і стукнула ім па галаве немца. Другі разбойнік стрэліў у маці. Падхапіўшы наган забітага афіцэра, я застрэліла другога афіцэра.

У гэты-ж дзень я ўцякла з вёскі ў партызанскі атрад Рыгора. Да атрада я была варашылаўскім стралком, а зараз снайперам. На маім рахунку ўжо 6 забітых немцаў. Але гэтага мала. За кроў роднага брата, за кроў роднай мацеры я пралью лужы варожай крыві.

Людміла Б.

ПАРТЫЗАНСКІ РАХУНАК

СТРАТЫ ФАШЫСТАЎ

Вялікія страты наносяць фашыстам партызаны атрада, дзе камандзірам тав. Г. Народныя мсціўцы забілі 300 салдат і афіцэраў, 45 паліцэйскіх.

Групы падрыўнікоў разбілі на дарогах 61 аўтамашыну з ваеннымі грузамі і салдатамі. Партызаны захапілі ў ворага 23 веласіпеды, 40 коняй, дзесяткі павозак, вінтовак і тысячы патронаў.

МОЦНА Б'ЮЦЬ ВОРАГА

Моцна і без промаха б'юць акупантаў партызаны атрада тав. М. За мінулы месяц яны знішчылі 400 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Арганізавана крушэнне чыгуначнага эшалона, у выніку чаго разбіта 20 вагонаў з жывой сілай і боепрыпасамі. Апрача гэтага знішчана 4 паравозы і склад з боепрыпасамі, спалена дзве казармы, у якіх стаялі нямецкія салдаты, узарваны 4 масты.

ПАРТЫЗАНЫ ЗБІЛІ НЯМЕЦКІ САМАЛЁТ

Актыўна дзейнічаюць у варожым тылу партызаны атрада тав. О. За нядоўгі час імі падарвана 36 шасэйных і тры чыгуначных масты.

Аўтаматна - вінтовачным агнём партызаны збілі нямецкі самалёт.

ТРАФЕІ ПАРТЫЗАН

Цёмным вечарам група народных мсціўцаў пад камандаваннем тав. С. напала на Высачанскую валасную ўправу.

Партызаны знішчылі каля 10 паліцэйскіх і бургомістра, захапілі 21 вінтоўку, 3.000 патронаў і адзін станковы кулямёт.

Па Совецкаму Саюзу

У жніўні ўся група артылерыйскіх заводаў і прадпрыемствы станковага ўзбраення перавыканалі месячны план.

Патронныя заводы прадаўжаюць павялічваць выпуск баявой прадукцыі.

Звыш плана далі Чырвонай Арміі ваенныя прыборы большасць аптычных заводаў.

* * *

Падмаскоўны камбінат «Маскоўвугаль» выканаў месячны план. Усе трэсты камбіната дабіліся росту вуглездабычы.

Рад трэстаў «Кузбасвугалю», вугальныя прадпрыемствы Урала і трэсты «Карагандавугаль» у жніўні павялічылі здабычу вугалю.

* * *

Калгасы Паўлаўскага раёна Горкаўскай області першымі завяршылі пастаўкі зярна дзяржаве. У фонд Чырвонай Арміі здана звыш 400 тон зярна новага ўраджаю.

* * *

На табачных плантацыях Амурскай області пачаліся ўборачныя работы. Ураджай паўсямесна вельмі добры.

* * *

У Акцюбінскай області пачалася ўборка проса. Звяно выдатнага просавода Казахстана Чаганак Берсіева (калгас «Курман») збірае з плошчы 14 гектараў па 700 пудоў, а з 6 гектараў — па 1.050 пудоў з кожнага.

* * *

Калгас «Беларусь» (Омская вобласць) у першай палове жніўня пасеяў азімыя. Азімыя добра ўзышлі і прыгожа зарунелі.

* * *

Па ініцыятыве маладых калгаснікаў арцелі «Большэвік», Саратаўскай області, усе калгасы нашай радзімы праводзяць франтавую дзесяцідзёнку па ўборцы, абмалоту і здачы збожжа дзяржаве.

НОВЫЯ КНІГІ

Вышлі з друку кнігі: «Беларускім партызанам»—вершы Янкі Купалы, зборнік вершаў Якуба Коласа пад назвай «Адпомсцім!» тыражом па 30 тысяч экземпляраў, зборнік нарысаў аб беларускіх героях Айчыннай вайны пад назвай «Сыны беларускага народа — Героі Совецкага Саюза», тыраж кнігі—50 тысяч экземпляраў і зборнік фельетонаў Кузьмы Чорнага «Кат у белай манішцы», тыражом 30 тысяч экземпляраў.

БАЯВЫЯ БУДНІ АТРАДА

(З дзённіка партызана)

Цімох Аўсеевіч — радавы партызан, адзін з многіх беларускіх патрыётаў. Яго атрад бязлітасна знішчае нямецкіх акупантаў на тэрыторыі Н-скіх раёнаў Мінскай області.

У свабодныя ад баёў хвіліны Цімох каротка запісвае ў свой сшытак асобныя эпізоды і ўражанні.

Вытрымкі з дзённіка партызана, якія мы друкуем, паказваюць гераічныя будні жыцця слаўных народных мсціўцаў.

* * *

25 красавіка 1942 года.

Мой першы прадсвяточны падарунак. Сёння на світанні ўзарваў мост праз раку на дарозе Х.—Л.

28 красавіка.

Нядаўна атрымаў заданне: да 1 мая разграміць Т-ую воласць. Учора з групай таварышаў заданне выканаў.

19 мая.

Мне з групай партызан таварыш Л. загадаў зрабіць крушэнне эшалона на перагоне Б.—П. 16 мая мы ўзарвалі чыгуначнае палатно і пусцілі пад адкос эшалон. Забіта 450 фрыцаў. 450! Вось гэта дык лічба. Гэта табе не два веласіпедысты, забітыя намі ў першы дзень.

30 чэрвеня.

Гэтымі днямі ўдала закончылі дасканала падрыхтаваную буйную аперацыю. У раёне К—П узарвалі вайсковы эшалон з 56 вагонаў з гітлераўцамі і 4 платформы з аўтамашынамі. Немцы двое сутак бесперапынна вазілі забітых і раненых фрыцаў. Сотні іх былі знішчаны пад абломкамі вагонаў.

Сэрца маё напоўнілася радасцю і пачуццём свяшчэннай помсты. Я думаў: гэта вам, подлым забойцам, наш чарговы партызанскі рахунак. Ён не першы і не апошні.

Гэта вам за крывавыя злачынствы, якія вы зрабілі ў Шклове, у Крупках. Я сам гэта бачыў і ніколі не забуду. Пасля адной такой разні, утворанай раз'юшанымі бандытамі, цэлы дзень варушылася і сачылася крывёю зямля над сотнямі забітых, замучаных і жывымі закапаных старых, жанчын і дзяцей. Не, гэта ніколі не забудзецца!

29 ліпеня.

Наш атрад усё больш трывожыць немцаў, разбураючы яго шляхі. За два з паловай месяцы нашы дыверсійныя групы ў розных раёнах арганізавалі крушэнне 16 нямецкіх эшалонаў, спынілі рух на дзесяткі дзён.

Што і казаць—не салодка немцам ад нашай працы. Колькі-б Гітлер не пасылаў супроць нас сваіх фрыцаў—усё роўна пераб'ем усю яго зграю.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
73515.